

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 400 Lei

Director: Pr. N. VASIU

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

UN AN DE MUNCĂ ȘI DE NĂDEJDI

La 10 Septembrie a. e. s'a împlinit un an dela organizarea Vicariatului însărcinat cu conducerea administrativă a părții din eparhia Vadului, Feleacului și Clujului rămasă în România.

Consiliul Vicarial a hotărât să țină în această zi o ședință solemnă nu atât pentru a sărbători împlinirea, care în condițiile date nu pot fi decât cele reglementare, ci mai mult pentru a întări acele nădejdi care au fost, între toate împrejurările grele ale anului, un neseecat izvor de îmbărbătare spre o muncă constructivă pe teren moral, religios și bisericesc.

Cel dintâi gând s'a îndreptat deci spre Prea Sfințitul nostru episcop canonic Nicolae, care din interese bisericesti și naționale superioare, a rămas la postul de onoare.

Aceleași sentimente de devotament a aflat mărturisire vie și față de I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae al Ardealului care în tot acest timp, în lipsa P. S. Sale episcopului canonic a fost îndrumătorul nostru binevoitor în cele canonice și duhovnicești.

Nu mai mică valoare are însă și constatarea că preoțimea din întreg cuprinsul Vicariatului din Alba Iulia a fost deplin conștientă de îndatoririle sale sporite prin faptul împărțirii eparhiei Clujului și, dând dovadă a unei superioare înțelegeri față de comandamentele înalte ale vremii pe care o trăim, cu elan, jertfelnicie și cu un adevărat simț al răspunderii sale, și-a îndeplinit întreaga misiune în slujba neamului.

Timpul care s'a scurs, a trecut, sub semnul acestei credințe, prin muncă și nădejdi.

Zilele anului împlinit s'au

Mitropolia Ardealului în misiune prin Basarabia

În numărul trecut am anunțat inițiativa luală de I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae al Ardealului de a pleca, cu toți arhierii ardeleni și cu un sobor de preoți, într-o sfântă misiune prin Basarabia.

Chiriarii ardeleni, înainte de plecare, au dat către credincioși următoarea chemare caldă:

Venim la Voi — noi ierarhii Bisericii noastre din Ardeal și un număr de preoți ardeleni — în numele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Venim de pe meleagurile Ardealului, noi ierarhii și preoții lui, să Vă aducem cuvântul de mângâiere al credinței după suferințele prin care ați trecut și cari au lăsat răni dureroase în sufletul și în casa fiecăruia din Voi.

Venim să ne rugăm împreună cu Voi pentru înfrângerea vrăjmașului și pentru așezarea pe veci a granițelor scumpei noastre Români acolo unde le duce vitejia străbună reînviată.

Nu Vă cerem nimic, ci Vă aducem toată dragostea noastră creștinească și românească. Vrem să ne lipim sufletul nostru de sufletul Vostru și să Vă vorbim de Cel ce ne strânge pe toți în iubirea Lui și tămăduiește toată suferința, de Domnul nostru Iisus Hristos.

Cei ce Vă stăpânit în anul durerii care a trecut, n'au avut decât cuvinte aspre și lovituri neomenoase pentru Voi. Ați trăit ca niște orfani într-o lume de străini. V'au stingherit dela bucuria cea mai mare și mai sfântă a omului, aceea de a vorbi de Dumnezeu și

desprins din arborele veciniceii, ca frunzele, una câte una, dar munca și nădejdea nu s'a ȳrosit, fără rod.

Recolta acestui rod binecuvântat de Dumnezeu și de oameni nu poate însă întârzia mult. Cu convingerea aceasta pornim mai departe spre zarea viitorului.

de-a se ruga Lui. Ați rămas cei mai mulți fără părinții Voștri duhovnicești cari să facă rugăciuni pentru Voi și să îmblânzească firea omenescă, cea ușor purtată de răutate.

Toate acestea au trecut ca un vis rău. Dumnezeu, prin vitejia bravilor noștri ostași cari și-au vărsat sângele pentru libertatea sufletului Vostru, V'a scos la liman și V'a ferit de apăsări și mai grozave cari aveau să vie. Să-i dăm slavă Lui, să fim recunoscători morșilor și răniților noștri, să mulțumim Majestații Sale REGELUI NOSTRU MIHAI I și Conducătorului Statului, MAREȘALULUI ION ANTONESCU, cari au purces cu iubire de Hristos și de neam la această vitează faptă.

Dușmanii crucii și ai mântuirii omului fug împrăștiați și se mistue ca întunerecul de fața luminii.

Adunați-Vă în jurul nostru să înălțăm, în slobozenie, rugăciuni de mulțumită și de mărire Tatălui ceresc, să ne mărturisim credința nesdruncinată în puterea Domnului Iisus Hristos și în harul mântuitor al Duhului Sfânt.

Numai unde stăpânește Sfânta Treime e liniște, pace și bunăvoire între oameni. Numai acolo coboară Dumnezeu dreptatea și dragostea între ei.

Veniți să cântăm Dumnezeului nostru: Slavă Tie Doamne, Slavă Tie!

Imbrățișându-Vă cu dragostea noastră cea întru Domnul, Vă împărtășim arhierescile Noastre binecuvântări.

Chișinău, la 5 Sept. 1941.

† NICOLAE

Mitropolitul Ardealului

† ANDREI

Episcopul Aradului

† VASILE

Episcopul Timișoarei

† NICOLAE

Episcopul Orăzii

† VENIAMIN

Episcopul Caransebeșului

Misiunea pornită din Ardeal s'a oprit pentru o zi în București.

Cinstind această faptă a I. P. S. S. Mitropolit al Ardealului (Continuare în pag. III-a)

Proclamația Mareșalului Antonescu către țară, cu prilejul împlinirii unui an de conducere a Statului.

După un an de trudnică muncă și de zbuciumare credincioasă pentru Neam, pentru Rege și pentru Dreptate, vă înfățișez împlinirea și strădania, pentru ca să mă judecați toți, și Istoria să ne asculte mărturisirea.

Am primit, la 6 Septembrie 1940, zbuciumata povară a unui Neam frânt, singur, desonorat, desorganizat și decurajat.

Temeliile noastre de viață fuseseră zdrobite de descompunerea morală și prăbușirea sfințelor granițe.

În plin război european, fără nici un sprijin din afară, umilit și neînțeles, cu o ordine morală care frământase și pătase totul, de la rădăcinile sufletului românesc până la treptele înalte ale Tromului;

Cu un Stat desorganizat de o conducere silnică, prăvălitoare de drepturi și demnități;

Cu finanțele Statului secătuite și pierdute, dar cu zdrobitoare prezență a fraților izgoniți dela vetre, săraci și umiliți, prin pierderea teritoriilor;

Cu o ordine politică internă descompusă de valorile vrăjbei și tiraniei, fără putința aflării unei stânci de reazem național;

Cu Armata umilită de o înfrângere nemeritată, prin neputința ostașului de a-și apăra pământul și onoarea;

Așa am găsit, cu la 6 Septembrie 1940 Tăra noastră, în ceasul când Dumnezeu mi-a ȳscizat pe umeri răspunderea chinuitoare a destinului românesc.

M'am străduit să dau Tării onoarea și desrobirea și să sterg petele neiertătoare ale trecutului, fiindcă fără onoare și drepturi, fără încredere și dreptate un Neam nu poate trăi.

V'am cerut să mă ascultați. Și mai ales, v'am cerut să regăsiți în suflete viforul drepturilor și al credinței strămoșilor, mândria de români și onoarea de a aduce

(Continuare în pag. II-a)

Proclamația Mareșalului Antonescu către Țară

(Continuare din pag. 1.)

Patriei tot ceia ce înima și trupul românesc sunt în stare să dăruiască prin credință, prin muncă și prin jertfă, pentru Neam și pentru Rege.

Rezemat pe această încredere, pe acest suflet nou al Țării, am putut să ies iarăși firele soartei noastre de peste granițe, legând România printr-o alianță demnă cu Germania, Italia și Japonia, care putea să ne asigure nu numai liniștea apărându-ne de coteropirea rusă și bolșevică, dar avea să ne aducă reîmplinirea sfintelor noastre drepturi.

I-am dat alianței fidelitatea unui Neam, care vrea să-și păstreze onoarea și pământul.

De atunci am primit înțelegerea marelui Popor German și a Poporului Italian, sprijinul statornic și curat al Făclăreului Cancelar Adolf Hitler, și darul de sânge al soldatului german care a luptat pe pământul românesc, umăr la umăr, pentru desrobire și pentru civilizație.

An spus numai atunci, când am încheiat această alianță, temelie de drepturi și dreptate, că nu trădez nimic din ce este românesc și că lupt pentru înălțarea demnității noastre.

Azi, Români, puteți să vă dați seama cu toții că Țara noastră nu mai este singură, că am putut salva prin această alianță, nu numai ființa teritoriului nostru frânt, pe care îl amenințau hoardele comuniste, dar am putut să desrobesc pământuri românești, prin lupta dela Răsărit, spălându-ne desonoarea prin sângele ostașilor noștri.

Măsurați cu un cuget curat și cu lumina adevărului această împlinire națională și dați-vă seama că am putut recăștiga pământurile strămoșești, numai după un an dela fărâmară lor; atunci când altă dată veacurile ne-au arătat potrivnicia și ne-au împiedicat unitatea.

Este acesta un sprijin al Providenței și o faptă a Istoriei noastre, pe care trebuie să o înțelegem și să o merităm.

În acest an de trudă, de luptă și de jertfă, Armata a adus cea mai însângerată și mai sfințită contribuție.

De aceea, ei trebuie să-i închinăm cel dintâi gând de recunoștință la capătul acestui an de desrobire.

M'am străduit, în acest popas ca și înăuntru să reface temelii sfărâmate și să ridice credințele de totdeauna, gospodăria și munca.

Ceeace am împlinit în această vreme este hotărât o ridicare a puterilor românești deasupra coteropirii străine, prin românizarea vieții și proprietății asupra de vâscul semit și descătușarea noastră, prin legi de românizare.

Din împlinirile Guvernului pe care vi le prezint, veți judeca singuri că n'a fost ogor de viață națională, începând cu armata Țării, trecând la agricultura românească și

la mărirea producției noastre, la ordinea școlară, a justiției și a finanțelor Statului, a sănătății și a muncii, a comunicațiilor și a operelor sociale, fără ca pretutindeni să nu se simtă pași noi de muncă și de împlinire, piatră nouă de zidire și de înălțare.

Războiul împotriva dușmanilor civilizației și a destinelor noastre, nu ne-a împiedicat, cu toată povara și răspunderile lui, să continuăm munca îndârjită și să ne facem datoria, nu numai față de țara rămasă în pace, dar și față de pământurile desrobite de sângele eroilor ca și față de cei cari au murit sau cari au luptat pentru ele.

Basarabia și Bucovina au fost supuse unei organizări noi, iar invalizii, orfanii și văduvele de război și-au primit, așa cum își vor primi toți eroii Neamului, recunoașterea jertfei și luptei lor, prin legi de cinstită, cari să le asigure liniștea și dreptul viitorului prin pensii, educație orfanilor și pământuri eroilor.

Am judecat și înlăturat pe vinovații trecutului, luptându-mă ca valoarea educativă a pedepselor să o împreunăz cu cea mai nebiruită râvnă pentru a așeza cinstea și ordinea.

Dreptatea și meritul trebuie să stea la baza Statului alături de cinste și muncă.

M'am luptat să așez gospodăria Statului pe o bază sănătoasă și sinceră, prin măsuri financiare chibzuite și cumpătate.

Din judecata împlinirilor pe care le înlăturăm Țării, Țăranii vor vedea însă toate strădania curată pe care am pus-o și sprijinul pe care li l-am dat în această vreme.

Ei vor simți mai ales, grija statornică pe care le-o port și voința neînduplecată de a le sporii puterile, de îndată ce stările dinăuntru și din afară îmi vor da puțința să o împlinesc.

Continuând, cu nebiruită credință în puterile Neamului lupta noastră de apărare a pământurilor și a civilizației și munca de reconstrucție a instituțiilor vieții românești de îndată ce lupta sfântă ne va îngădui popasul unei noi acțiuni naționale, vom pași la împlinirea crezurilor românești de totdeauna și a nevoilor Statului.

Vom face o reconstrucție administrativă pentru a da Statului și serviciilor noastre publice noi mijloace de viață și împlinire.

Organizarea Statului va merge mână în mână cu organizarea profesiunilor.

Muncitorii manuali vor fi strânsi în spirit național și într-o nouă disciplină a muncii și a ocrotirii ei sociale.

Muncitorii cărturari vor fi strânsi în corporații și corporii tehnice, prin care meritul muncii și capacitatea clăditoare a omului să poată să așeze erarhia drepturilor în

Stat și formarea elitelor în Națiune.

Țărănimea și satele noastre își vor găsi noi instituții și mijloace de viață, toată râvnă Statului aplecându-se asupra dreptății sociale și ridicarea economică și sinceră a lumei țărănești.

În stărsit, Economia noastră va fi întinsă la o nouă organizare a producției agricole și industriale, ținând seama de toate puterile naturale ale structurii noastre și punându-le în valoare.

Iar noile generații vor găsi noi instituții de disciplină și muncă națională în care să-și poată plămădi credința și viitorul.

Pentru a împlini aceste noi crezuri de viață și aceste așteptări ale cugetului și nevoii românești, vă voi cere din nou înțelegerea și sprijinul, chemându-vă la împlinirea fiecăreia din aceste așezări.

În acest an au fost ceasuri grele pentru Neam și au fost ceasuri cumplite pentru mine.

Dumnezeu ne-a ajutat să le biruim și să facem dintr'un început de înfrângere un an de desrobire națională.

Fiindcă vouă care ați adus în matca credinței românești, onoarea, munca și jertfa noastră, vouă vă datorez biruința noastră.

Voi închide în inima mea durerea pe care mi-au făcut-o aceia puținți care n'au înțeles că în această luptă sfântă și în această muncă neînduplecată, eu n'am făcut decât să slujesc crezul național, cu voința hotărâtă de ridicare a Neamului și de recăștigare a drepturilor lui veșnice.

Azi se dă în lume o luptă fără seamăn.

Înceleștarea vieții și a gândului a aruncat asupra Europei nu numai sânge cotropitor, dar amenințarea a anarhiei și a prăbușirii comuniste.

Suntem angajați într-o luptă sfântă, grea, necrutătoare, așa cum altă dată Voevozii noștri luptau cu primejdii și furtuni neînchipuite, păstrând aici în Carpați și Dunăre lumina veșnică a civilizației creștine.

Să fim trezi, increzători și puternici, pentru că veacurile își așează drumul, azi, sub ochii noștri.

Acelora cari s'au jertfit pentru Neam și pentru Rege, acelora cari au luptat pentru Lege și pentru Biserică, Neamul le închină azi toată tresăvirea gleei românești, desrobită prin jertfa lor.

Cutremurați de sângele martirilor, să jurăm toți, în fața mormântului lor, că, uniți și credincioși, muncitori și Români, vom ști să le cinștim jertfa și să dăm Patriei tot ceeace ei au fost în stare să-i dăruiască.

Un an de muncă s'a încheiat.

Un an de luptă și de zidire începe.

Să ne turnăm în suflete și în trupuri toată porunca ceasului de față.

Desrobirea n'a fost numai o desrobire de pământuri, ea a fost o chemare nouă a Neamului nostru spre mari împliniri și noi destine.

Pentru vetrele strămoșilor; Pentru credința părinților; Pentru mândria noastră; Pentru dreptul copiilor noștri; Pentru veșnicia românească;

Cu Dumnezeu înainte!
Trăiască Regele.
Trăiască România.

MAREȘAL ANTONESCU

Norme de procedură în cauzele disciplinare bisericesti.

de Pr. N. VASIU

(Continuare din Nr. 33—34)

Procedura din 1958 nu stabilește însă termenul în care chiriarul trebuie să pronunțe sentința. Evident criteriul rapidității nu poate lipsi nici din actul de dare a sentinței, mai ales că Regulamentul din 1926 însuși prevede termene foarte scurte. Astfel art. 196 spune următoarele: „Hotărârea se va pronunța imediat sau cel mai târziu în 3 zile dela închiderea desbaterilor, în ședință, de către președinte; iar trimiterea sentinței chiriarului spre aprobare, sau respingerea motivată se va face cel mult în 3 zile dela pronunțarea hotărârii”.

Este firesc deci că, înlocuite fiind desbaterile în fața consistoriului spiritual, precum și formalitățile ulterioare până la aprobarea chiriarului, sentința să fie dată cât mai repede posibil.

5. Procedura din 1958 nu vorbește nimic despre instanțele judecătorești ale monahilor și monahiilor. Regulamentul din 1926 a înființat pentru personalul mănăstiresc 2 instanțe.

Simpli monahi cădeau sub jurisdicția disciplinară a unui sobor de 5 monahi sau monahii, sub prezidiul starețului. Stareții, starețele și arhimandriții erau disciplinați de un juriu central de judecată compus din 5 stareți, întrunindu-se acest juriu la centrul eparhial.

În spiritul procedurii nouă aceste două instanțe sunt desființate, iar ancheta se săvârșește prin exarhul mănăstirilor. Pentru toate celelalte acte competența o are chiriarul.

4. După procedura din 1958 a desființat desbaterile înaintea Consistoriului spiritual și formalitatea unui proces în care părțile se prezintă cu martori și apărători, dispozițiunile vechiului regulament, referitor la anchetă, au pus pe acuzat într-o situație cât se poate de dificilă.

(Continuare în Nr. viitor)

Mitropolia Ardealului în misiune prin Basarabia

(Continuare din pag. 1.)

lui, I. P. S. S. Nicodem, Patriarh al României, a dat o cină la Sfânta Patriarhie, la care au luat parte: d. prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele consiliului de miniștri, d. Rosetti, ministrul culturii naționale și al cultelor, subsecretar de stat Ion Sandu, precum și Inalți Prelați ai bisericii Ardealului în frunte cu I. P. S. S. Mitropolit dr. Nicolae Bălan și Prea Sfinții Episcopi Nicolae al Oradei, Vasile al Timișoarei, Veniamin al Caransebeșului și Andrei al Ardealului.

Cu prilejul acestei cine, I. P. S. S. Patriarh Nicodem al României a vorbit de legăturile sale cu Biserica Ardealului și cu I. P. S. S. Mitropolitul Bălan, glorificând fapta ostașilor români cari luptă pentru cruce sub comanda Mareșalului Antonescu, desrobitorul și apărătorul credinței, și a dorit Regelui nostru Mihai I o domnie întregitoare, iar Mareșalului Antonescu noui biruințe.

D. prof. Mihai Antonescu a exprimat, în numele guvernului, recunoștință pentru sprijinul pe care-l dă Biserica acțiunii de desrobire și reîntregire românească și Bisericii Ardealului, atât de luminos însuflețită de opera I. P. S. S. Mitropolitul Bălan, pentru acțiunea de misionarism pe care au hotărât s-o desfășoare prelații ardeleni în Basarabia.

D. Prof. Mihai Antonescu a evocat temelia religioasă a Neamului nostru, reazemul de totdeauna pe care l-a găsit poporul român și trecutul său în Biserica strămoșească.

În timp ce lumca de azi prăvălește puterile stăpânitoare ale Bisericii și uită ce a dat Creștinismul civilizației și vieții, poporul românesc stă puternic rezemat de nesfârșite izvoare de mistică creștină, adânc înrădăcinată în cugetul și tradiția noastră.

Acest suflu de unitate românească trebuie să rămână nestîrbită în cugetul Clerului ardelen, pentru că din el tre-

buc să răsară fapta împlinitoare de drepturi.

Plecarea marilor prelați ai Ardealului pe pământul Basarabiei este un nou semn al vechilor obiceiuri ale Bisericii Ardelen și o mărturisire sigură a unității noastre naționale, nebiruite și neînduplecate.

Fiindcă Biserica Ardealului simte și o știe că Mareșalul Antonescu n'a trădat și n'a uitat drepturile pământului și ale sufletului românesc.

I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae al Ardealului după ce a mulțumit I. P. S. S. Patriarhului Nicodem pentru cuvintele măgulitoare închinat Bisericii Ardealului și Inalt Prea Sfinției Sale, a răspuns d-lui vice-președinte al consiliului, mărturisind bucuria Bisericii Ardealului că Neamul românesc este azi îndrumat prin exemplul Mareșalului Antonescu și fapta conducătorilor lui, către o întoarcere la bătăniele credințe și la împrăptarea creștină a sufletului românesc.

În vorbe mișcătoare Inalt Prea Sfințitul Mitropolit a vorbit apoi de suferințele Ardealului și de lupta pentru dreptate și unitate dealungul vremii.

Unitatea românească trebuie să străjuiască în suflete și biserica are îndatorirea să facă cea dinăi pildă de unire.

De aceea, plecarea pe pământul Basarabiei este o simplă faptă românească, mărturisitoare că sufletul românesc acelaș este în toate colțurile unde trăiește.

Vorbind de lupta armatei noastre și a bravului Mareșal Antonescu, Inalt Prea Sfințitul Mitropolit a exprimat în cuvinte calde toată credința Ardealului în Mareșalul Antonescu, pe care îl urmează românii cu încredere nezdruincată, având convingerea că prin el Neamul românesc va retrăi bucuria împlinirilor naționale, râvnite de toți românii.

Instalarea P. S. Sale episcopului Veniamin al Ardealului

D-l gen. R. Rosetti, ministrul Cultelor a vorbit, spunând:

...Nu putem prevedea ce ne aduce ziua de mâine. Un lucru e sigur. Biserica poate avea un rol de seamă în refacerea morală a țării. Dela felul cum slujitorii altarelor vor ști să și îndeplinească misiunea, atârnă în bună parte soarta și viitorul neamului.

Azi, când războiul ne-a reavins la sânul patriei, prin vitejia oștilor conduse de marele nostru Conducător, Basarabia și Bucovina de Nord, neamul nostru e din nou chemat să și îndeplinească misiunea istorică, de strajă a civilizației eu-

ropene la porțile Orientului. Se reia astfel vechea și glorioasă tradiție a voevozilor români de odinioară, apărători cu sabia ai creștinătății față de cutropirea necredincioșilor.

În această atmosferă de înviore, când neamul nostru, renăscut, pornește din nou pe drumul destinilor sale, aici la Caransebeș, vechi centru al cnezilor și nobililor români, reședință a Banilor de Severin, cu vechi tradiții de cultură românească, asistăm la înscăunarea Prea Sfințitului Veniamin în vechiul scaun vlădicesc al Banatului. Nicăieri ca în această regiune continuitatea neamului nostru nu este mai

puternic scrisă.

Sarcina păstoririi sufletelor pe care o luați Prea Sfințite, e deosebit de grea, fiindcă asupra ei apasă o lungă și strălucită tradiție și mai ales pentru că împrejurările de azi, cu frământări prielnice rătăcirii, scot la suprafață probleme noi în legătură cu păstoria credincioșilor. Toate marile prefaceri sociale se caracterizează și printr-o sete nepotolită după cele duhovnicești: Această năzuință spre cele cerești trebuie îndrumată de Biserică.

Cel ce se rupe de Biserica strămoșească, rupe cu trecutul, cu tradiția românească și se desrădăcinează din însăși viața națiunii.

A răspuns apoi P. S. S. episcopul Veniamin, cuprinzând într-o limpede iconă gândurile sale nobile aceste preocupări de arhipăstor:

Să fim încredințați cu toții, că numai cu pacea și iubirea lui Hristos se va putea sălășlui în lume pacea mult dorită și fără de ea orice trudă rămâne zadarnică.

Cu acest crez al chemării mele urc astăzi în această clipă sărbătorească a vieții mele scaunul vlădicesc de glorioasă moștenire șaguniană a marilor mei înaintași de vrednică pomenire: Episcopul Ioan Popasu înțeleptul organizator al Episcopiei și colaborator marelui mitropolit Andrei Șaguna, precum și cărturarul episcop Nicolae Popcia, ucenicul iubit și biograful aceluiși mare mitropolit, precum și a celorlalți ierarhi ce le-au urmat și au păstorit cu osârdie și frica lui Dumnezeu această eparhie.

Îmi dau prea bine seama de marea răspundere ce o am înaintea marelui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și îmi cunosc slabele mele puteri, de aceea toată nădejdea mi-o pun în harul sfințitor al lui Dumnezeu pe care-l rog să mă întărească ca să-mi pot face slujba deplin spre binele Bisericii și al neamului și spre mărirea lui Dumnezeu, ca să pot chema turma duhovnicească spre culmile vieții trăite după voia lui Dumnezeu și să pot fi interpretul celor mai avântate aspirațiuni ale neamului întreg.

Mă voiu devota cu totul misiunii mele sfinte, spre a păstra și spori cu toată sfințenia tradiția moștenită și a face ca Ortodoxia, precum în trecut așa și astăzi, să fie steaua călăuzitoare a sufletului românesc, iar Biserica noastră strămoșească care a fost și este una cu neamul să fie scut și adăpost al darurilor divine și al comorilor naționale cu care ne-a înzestrat Dumnezeu, și de aceea ea se roagă pentru biruința neamului. Ea ne-a dat prin credință biruința binelui asupra răului, a luminei asu-

pra întunecului și a crucii asupra bolșevismului. Credința în Dumnezeu ne-a dat tăria să răsim prin atâtea neazuri și încercări ale neamului și prin ea am biruit contra celor fără Dumnezeu în războiul sfânt dus în numele crucii. Când un popor se leagă prin credință de Dumnezeu, viitorul lui poate fi așteptat cu încredere.

Dar pe lângă credință mai trebuie să avem în toate lucrările noastre dragoste creștină, care toate le covârșește. Dacă și-ar deschide oamenii inimile pentru dragostea lui Hristos, cum s-ar schimba fața lumii întregi. Dragostea față de Hristos însă nu este deplină dacă lipsește dragostea dintre noi.

Biserica lui Hristos este întemeiată pe dragoste și dragostea este temelia pe care voese să zidesc misiunea mea în mijlocul poporului pentru a-l conduce spre fintele spirituale ale Evangheliei Domnului. Acesta este așa de mare ca împărăția harului dumnezeesc de a face pururea voia cea sfântă a lui Dumnezeu.

Voi apăra Biserica și drepturile ei autonome ce izvorese din originea ei divină și misiunea ei sfântă în lume.

Promit, că nu voi uita, I. P. S. Părinte, prin câte lupte și jertfe grele a fost dobândită autonomia Bisericii noastre de cei ce au stat pe vremuri în fruntea ei și talmăcind-o în înțelesul larg al răspunderii față de misiunea ce are să o îndeplinească: voi apăra toate drepturile ei și nu mă voi lăsa de nimic împedecat ca să pun în lucrare toate mijloacele și puterile ce le deține ea.

Voiu căuta ca între mine și preoți să fie o strânsă legătură sufletească bazată pe dragoste și încredere. Voi chema pe preoți la împreună lucrare în via Domnului, ca ei să se identifice cu turma, cu durerile și bucuriile ei, căci numai atâta timp cât va fi acesată tainică legătură între preoți și popor, vom putea birui toate greutățile vremii. Setea religioasă a poporului care se observă de un timp încoace, se cere stămpărată și preoții sunt datori de a o stămpăra cu apa cea vie și de viață dătătoare a Evangheliei Domnului.

O deosebită atențiune trebuie să arătăm *întăririi familiei* creștine, care e baza vieții sociale și pe ea se bazează edificiul societății omenești. Cel ce nu iubește familia, nu iubește nici neamul care se bazează pe familie.

Cu toții va trebui să stăm în fruntea acțiunii pentru *combaterea plăgilor sociale* care rod la sănătatea poporului și pentru refacerea sănătății lui, pentru că dela aceasta depinde progresul culturii și desvoltarea morală a poporului, iar viitorul lui depinde de vitalitatea și de puterea de muncă a țărânului nostru.

Aceeași purtare de grijă trebuie să o arătăm *creșterii tinerețului* pe baza principiilor Evangheliei, căci dela modul cum va fi crescut tinerețul, depinde soarta și viitorul națiunii.

No. 3019—1941

COMUNICAT

Aducem la cunoștință preoșimei noastre cele ce urmează cu îndrumarea ca cei interesați să se conformeze fără amânare instrucțiilor ministeriale:

Avem onoare a vă aduce la cunoștință că din ziua de 16 Iulie 1941, a început să funcționeze pe lângă Ministerul Finanțelor, comisiunea instituită prin Decretul Lege Nr. 1255—1941, publicat în Mon. Of. Nr. 109 din 10 V. 1941.

Această comisiune are, potrivit dispozițiilor menționate în lege și ale Decretului lege Nr. 1810—1941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 146 din 23 Iulie 1941, atribuția de a examina împrejurările din timpul evacuării teritoriilor cedate, în care mănuiorii de bani, valori și materiale public, contabili, funcționarii publici civili și militari și în genere orice mandatar al Ad-țiilor publice cărora li s'au încredințat în orice scop sume de bani, valori sau materiale, au pierdut sau li s'au distrus în total sau în parte scripte și acte de contabilitate, conturi de gestiune și acte justificative de venituri și cheltuieli, care nu se mai pot reconstitui, ori li s'au capturat bani, valori sau materiale publice și apoi, în urma acestei examinări, să-și dea avizul, dacă lipsa banilor, valorilor sau materialelor, precum și a scriptelor, actelor și conturilor a provenit dintr-o cauză de forță majoră provocată de împrejurările evacuării teritoriilor cedate, ori din neglijența sau dintr'un fapt imputabil celor aflați în cauză, care ar angaja răspunderea lor pecuniară.

Totdeauna comisia va examina actele și dovezile prezentate de cei care intră în prevederile menționate de decrete legi și își va da avizul dacă sumele de bani, valorile sau materialele, la care se referă aceste acte și dovezi sunt, sau nu sunt, justificate.

În exercitarea atribuțiilor ei, comisia va lua în examinare numai cazurile pentru care s'au depus actele și s'a făcut ancheta prescrisă de art. 2 și 4 din Decretul Lege Nr. 1810—1941.

Pentru ca cei care intră în prevederile menționate de decrete legi să nu piardă, potrivit disp. art. 3 din Decretul lege Nr. 1810—1941, dreptul de a invoca forța majoră, cu onoare vă rugăm să binevoiți a dispune să se pună în vedere celor ale căror gestiuni depind de Ministerul pe care îl conduceți sau cărora li s'a încredințat de acel Minister vreo sumă de bani ca avans, acout, sau în orice alt scop, ori valori sau materiale publice, să facă în termenul de 3 luni, adică până la 23 Sept. 1941, declarațiunile și memoriile prescrise de art. 2 din Decretul lege

Nr. 1810 din 1941, în care vor indica și dovezile pe care le pot produce și la care vor anexa și actele descărcătoare pe care le posedă.

Declarațiunile, memoriile și actele anexe vor fi depuse la Ministerul pe care îl conduceți, iar după primirea lor veți binevoi a ordona să se facă fie, prin organele de inspecție ale Ministerului, fie printr'un inspector financiar delegat de Ministerul Finanțelor, ancheta prescrisă de art. 4 din Decretul lege Nr. 1810—1941, asupra împrejurărilor arătate prin memoriile și asupra valabilității dovezilor produse.

Actele de constatare ale organelor însărcinate să facă ancheta, însoțit de declarații, memoriile și actele anexe, vor fi înaintate de Minister acestei comisii spre a-și da avizul cerut de lege.

Intrucât actele originale vor fi restituite de comisie împreună cu avizele pe care le va da, cu onoare vă rugăm să binevoiți a dispune ca odată cu actele originale să se înaltime comisiei și copii după aceste acte, care copii urmează să rămână în arhiva comisiei pentru a justifica temeiul avizelor date.

La ședințele în care se vor examina cazurile celor care depind de Ministerul pe care îl conduceți, vor lua parte, ca membri de drept ai comisiei și dl. Director al Contabilității dela acel Minister, precum și dl. Consilier controlor repartizat la acel Minister.

Pentru participarea lor la ședințele comisiei nu este cazul să se dea vreo decizie minist. deoarece ei participă în baza dispozițiilor Decretului Lege Nr. 1255—1941 și vor fi convocați la comisia ori de câte ori se va pune în discuție cazurile celor care depind de acel Minister.

Intrucât dispozițiunile Decretelor legi Nr. 1255—1941 și 1810—1941 se aplică nu numai Ministerelor ci tuturor autorităților publice, regiilor și caselor autonome și oricărei instituții publice cu buget propriu, cu onoare vă rugăm să binevoiți a dispune să se comunice celor care depind sau se află sub tutela Ministerului pe care îl conduceți să se conformeze și ele dispozițiilor menționate de decrete legi și să ia în vedere aplicării acestor dispozițiuni, măsurile indicate mai sus.

Președinte: Pr. Al. Baba

Secretar: Pr. T. Ciuru

Premiile Academiei Române

Printre premiile pe care Academia Română le va acorda în sesiunea ei generală din 1942 și în sesiunile următoare, sunt câteva cu subiecte date, care privesc direct viața și istoria Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului, și anume:

1. Premiul Statului Gh. Asachi, de 50.000 lei, cu subiectul „Contribuțiunea Românilor din Banat în veacul al XIX-lea la progresul Statului român”, cu termen de prezentare a manuscriselor la Academia Română până la 31 Decembrie 1941.

2. Premiul Ion și Emilia Dr. Rațiu, de 25.000 lei, cu subiectul „Viața și activitatea D-ului Ioan Rațiu și a soției sale Emilia”, cu termen de prezentare a manuscriselor la Academia Română până la 31 Decembrie 1941.

3. Premiul Năsturel, de 5.000 lei, cu subiectul „Studiu asupra istoriei orașului Lugoj”, cu termen de prezentare a manuscriselor la Academia Română până la 31 Decembrie 1942.

4. Premiul Ion C. Mihail, de 50.000 lei, cu subiectul „Istoria luptelor naționale din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș dela 1848 până la 1918”, cu termen de prezentare a manuscriselor la Aca-

demia Română până la 31 Decembrie 1941.

5. Premiul „Eufimia și Ioan Andrei Profesori” de 5.500 lei pentru scrierea conținând „Predici bisericesti duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăznuțiți de Sfânta Biserică creștină ortodoxă” cu termen de prezentare până la 31 Decembrie 1942.

Se vor depune 5 ex. din cartea la Academia, în termen.

6. Premiul Al. Toncoviceanu de 4.000 lei pentru lucrarea cuprinzând „Folklorul junii sat”. Termen de prezentare în manuscris până la 31 Decembrie 1942.

7. Premiul Ministerului Cultelor și Artelor de 50.000 lei, pentru lucrarea: „Biografii de țerari din sec. XVII. Termen de prezentare a manuscriselor 31 Decembrie 1941.

Manuscrisele trebuie să fie scrise curat și legibil, fără numele autorului și purtând o deviză sau motto. Ele vor fi însoțite de un plic sigilat și cu deviza manuscrisului pe el și înăluntru cu numele autorului.

Data fiind marea importanță a subiectelor lucrărilor cerute spre a fi premiate, este datorită cărturarilor ardeleni să prezinte aceste lucrări, care le vor face și lor și neamului ei.

No. 3129/1941.

COMUNICAT

Punem prin aceasta în vedere tuturor preoșilor și organelor parohiale, să se conformeze în toate privințele dispozițiilor Ministerului Agriculturii și Domeniilor, din adresa sa Nr. 6415, care cuprinde următoarele:

„În scopul îndrumării și raționalizării producției agricole, în urma aplicării Reformei agrare, au fost împroprietărite școlile primare și bisericile cu diferite suprafețe de terenuri, acestea trebuind să constituie loturi model pentru sâtenii din regiune.

S'a constatat în majoritatea cazurilor, că învățătorii și preoșii care au în arendă aceste loturi nu-și dau silința să le exploateze rațional, uneori fiind date în dijmă sâtenilor care practică pe ele o agricultură rudimentară.

Având în vedere comanda-mentul zilei, de ridicarea producției, acțiune care trebuie înțeleasă și sprijinită în primul rând de intelectualii sâtenilor.

Ținând seamă, că arendașii acestor loturi, potrivit art. 22 din legea de organizare și încurajare a agriculturii, sunt obligați a cultiva aceste loturi, astfel ca să fie model pentru regiune și că trebuie să respecte planurile de cultură fixate

de Camerele agricole prin inginerii agronomi, șefi de ocoale.

Cu onoare Vă rugăm a da dispoziții să se intre în legalitate domni învățătorii și preoșii să ceară să li se dea instrucțiunile necesare de către șefii de ocoale agricole, pentru ca loturile lor să devină exemple vii de agricultură rațională.”

Alba-Iulia 5 Sept. 1941.

Președinte:
AL. BABASecretar:
Pr. T. CIURU

Cabinet civilo-militar pt. administrarea Basarabiei și Bucovinei.

Conform dispozițiilor Consiliului de miniștri, pe lângă Președinția consiliului de miniștri s'a înființat un cabinet civilo-militar pentru administrarea Basarabiei și Bucovinei.

În viitor orice autorizație de intrare în aceste provincii se va da exclusiv de acest cabinet, cărui i se vor adresa toate cererile de asemeni natură.

Tip. „ALBA”

Cenzurat